

ЧУДНАТА КНИЖКА

Японска приказка

Имало едно време беденъ старецъ. Той тръгналъ единъ день къмъ града. Край една гора видѣлъ кучета, че разкъсватъ мъртъвъ конь. Отстрана седѣло слабо лисиче, което гледало къмъ месото, но не смѣло да се приближи.

Старецътъ се съжалилъ надъ лисичето, изгонилъ кучетата и далъ на слабото животно да похапне отъ месото, като му рекълъ:

— На, хапни си, па се прибири въ гората, защото тука ще те разкъсатъ кучетата.

Старецътъ продължилъ пътя си къмъ града.

Като се връщалъ вечерта, видѣлъ лисичето край гората. То седѣло на сжщото мѣсто. Щомъ видѣло стареца, извикало:

— Дѣдо, дѣдо, цѣлъ день те чакамъ да се върнешъ. Моля ти се, ела съ мене!

Лисичето хванало съ уста края на дрехата на стареца и го повело.

— Кжде ме водишъ? — попиталъ старецътъ.

— Ще ти кажа, като отидемъ навжтре въ гората, — отговорило лисичето.

Стигнали срѣдъ гората. Лисичето рекло:

— Дѣдо, затвори си очитѣ!

Старецътъ ги затворилъ.

Лисичето пакъ извикало:

— Дѣдо, дѣдо, отвори си сега очитѣ!

Старецътъ отворилъ очи. Видѣлъ, че се намира въ разкошна стая. Влѣзли две стари лисици и едната рекла:

— Днесъ ти помогна на сина ни. Той ни доставя храна, защото сме вече много стари. Благодаримъ ти отъ сърдце. Дълго мислихме съ какво да ти се отплатимъ. Решихме да ти подаримъ тая чудновата книжка. Като я допрешъ до ухото си, ще можешъ да разбирашъ езика на животнитѣ.

Лисицитѣ подарили на стареца чудноватата книжка и рекли на лисичето:

— Иди да изпратишъ добрия старецъ.

Лисичето извело старецътъ отъ гората.

— Сбогомъ, дѣдо!

— Сбогомъ, дѣдовото!

И старецътъ си тръгналъ къмъ село.

На другия день рано сутринята видѣлъ на покрива гарванъ. Следъ малко долетѣлъ другъ гарванъ и кацналъ при първия. Двата гарвана започнали силно да грачатъ. Старецътъ изтичалъ вжщи. Донесълъ книгата. Сложилъ я до ухото си. Почналъ да разбира езика на гарванитѣ.

Единиятъ попиталъ:

— Какво има ново, приятелю?

Другиятъ отвърналъ:

— Научихъ, че царската дъщеря